

при него и отъ ученицытъ си да имъ гы истълкува, той имъ истълкува и тѣзи, и другы приложи, сирѣчь, за скритото съкровище, за бисерътъ, за мрежата която была хвърлена въ морето и събрала съкакъвъ видъ рыба. Вечеръта слѣдъ истълкуваньето на притчитъ, възлѣзе въ корабъ, за да прѣмине оттаткъ Тиверіада, да отиде въ отечеството си; но прѣзъ нощъта, когато той спѣше въ корабътъ, повдигнахъ са толкозъ страшна буря, щото корабчето бѣдствувахе да потъне. Като го събудихъ ученицытъ му, той гы помъбра за страхътъ и за маловѣріето имъ, заповѣда на вѣтроветъ да прѣстанѣтъ, и на морето да утихне, и тутакси думата му станѣ дѣло. (Мат. ѿг. 12. 1—53. и ѿ. 23—37. Марк. д. — Лук. ѿ. 5—16. и 22—25.).

§. 25. *Иисусъ исцѣрява двама бѣсны и кръвоточивата жена.*

Като прѣминѣ Тиверіада, слѣзе въ страната на Гергесинцытъ дѣто имаше двама прочуты бѣснуемы, отъ които единътъ са наричаше Легеонъ, защото имаше легеонъ діаволы; той дойде при Иисуса, и чрѣзъ устата му бѣсоветъ са оплаквахъ на Иисуса, че е дошълъ прѣди врѣме да гы мѣчи, и го молѣхъ да не гы праждосва въ Тартара, но да гы проводи въ свинското стадо, което тамъ на близо пасѣше. Като зехъ позволеніе, влѣзохъ въ тѣхъ, и тутакси сичкото стадо до двѣ хиляды свиніе, нахвърля са въ морето, и обезпокояванытъ отъ тѣхъ злочесты чловѣцы са исцѣрихъ на часътъ. А Гергесинцытъ, смаяны отъ туй чудо, и отъ страхъ да не прѣтърпѣтъ и друга нѣкоя пагуба, примолехъ са на Иисуса да излѣзе отъ